

H1 231 ERETS ZAVAT

(2. Moos. 3:8 & Eliyahu Gamliel, et al.) Maa, joka vuotaa

(päivitelty 28.9.2020)

1 HEPREA, LAULUT, <https://gen.fi/h1.html>

H1 LAULUT 231–250, <https://gen.fi/h1-231-250.html>

H1 231 Erets zavat (2. Moos. 3:8 & Gamliel, et al.) Maa, joka vuotaa
<https://gen.fi/h1-231.html>

SISÄLLYSLUETTELO

0. Dokumentit
1. Erets zavat
2. Sanasto
3. Jae Tanachista (2. Moos. 3:8)
4. Lukukappaleet Pyhästä Raamatusta

0. DOKUMENTIT

H1A Gamliel, Eliyahu

<https://gen.fi/h1a-gamliel.html>

H6A Tanachin neljä tärkeintä sanaa

<https://gen.fi/h6a-tanachin-nelja-tarkeinta-sanaa.html>

Hillel Tokazier

https://fi.wikipedia.org/wiki/Hillel_Tokazier

<http://www.hilleltokazier.fi/>

1. ERETS ZAVAT

2. Moos. 3:8

säv. Eliyahu Gamliel

Hillel Tokazier 1996

אֶרֶץ-זֵבֶת-חֶלֶב וְדָבַשׁ.

ארץ זבת חלב ודבש.

Erets zavat chalav udvash.

"Maidon ja meden vuotavainen maa."

Maa, joka vuotaa maitoa ja mettä.

2. SANASTO

אָרֶץ fem. (2 504x) maa, maaperä, maapallo

√אָרֶץ j. olla luja ja vakaa perusta

H6A Tanachin neljä tärkeintä sanaa
<https://gen.fi/h6a-tanachin-nelja-tarkeinta-sanaa.html>

√זָבַח v. (40x) vuotaa, virrata, sairastaa vuotoa, olla kuukautisvuodossa
 tx: pa. akt. partis. yks. fem. st. constr. vuotava, vuotavainen

חֶלֶב mask. (44x) maito √חֶלֶב j. vaihtaa, muuttaa (kasvit ravinnoksi)

חֶלֶב mask. segol. (91x) rasva, paras osa

וְ- konj. (50 524x), H1944) ja, mutta, niin √וָהַיַּת j. kiinnittää yhteen

וַיְ- mask. (13x) ripustuskoukku, haka, naula

דָּבַשׁ mask. (54x) mesi, hunaja √דָּבַשׁ j. olla paksu, sakea (?)

3. JAE TANACHISTA (2. Moos. 3:8)

4. LUKUKAPPALEET PYHÄSTÄ RAAMATUSTA

2. Moos. 3:7–8 (H1 231A)

7 Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa sortajiensa tähden; niin, minä tiedän heidän tuskansa.

8 Sen tähden minä olen astunut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten kädestä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja tilavaan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, sinne, missä kanaanilaiset, heetiläiset, amorilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset asuvat."

5. Moos. 27:1–3 (H1 231B)

- 1 Niin Mooses ja Israelin vanhimmat käskivät kansaa sanoen:
"Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan.
- 2 Ja kun menette Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi suuria kiviä ja sivele ne kalkilla.
- 3 Ja kirjoita niihin kaikki tämän lain sanat, kun menet joen yli siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, niin kuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut."

Ps. 107:15–20 (H1 231C)

- 15 Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.
- 16 Sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo rautaiset salvat.
- 17 He olivat hulluja, sillä heidän vaelluksensa oli syntinen, ja he kärsivät vaivaa pahojen tekojensa tähden.
- 18 Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa, ja he olivat lähellä kuoleman portteja.
- 19 Mutta hädässängä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.
- 20 Hän lähetti sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät haudasta.

Ps. 107:21–28 (H1 231D)

- 21 Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.
- 22 Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuiten hänen töitään.
- 23 He lähtivät laivoilla merelle ja kävivät kauppaa suurilla vesillä.

24 He näkivät Herran työt ja hänen ihmeelliset tekonsa meren syvyyksissä.

25 Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, joka kohotti korkealle sen aallot.

26 He kohosivat taivasta kohti, he vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa menehtyi tuskasta.

27 He horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut, ja kaikki heidän taitonsa hämmentyi.

28 Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän päästi heidät heidän ahdistuksistaan.

Ps. 107:29–37 (H1 231E)

29 Hän tyynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät.

30 He iloitsivat, kun tuli tyyni, ja hän vei heidät toivottuun satamaan.

31 Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.

32 Kunnioittakoot häntä kansan seurakunnassa ja vanhinten kokouksessa häntä ylistäkööt.

33 Hän muutti virrat erämaaksi ja vesilähteet kuivaksi maaksi,

34 hedelmällisen maan suola-aroksi, sen asukasten pahuuden tähden.

35 Hän muutti erämaan vesilammikoiksi ja kuivan maan vesilähteiksi.

36 Ja hän asetti nälkäiset sinne asumaan ja he rakensivat kaupungin asuaksensa.

37 Ja he kylvivät peltoja ja istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat satoisan hedelmän.

Ps. 107:38–43 (H1 231F)

38 Hän siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti, ja hän antoi heille paljon karjaa.

39 Ja kun he vähentyivät ja vaipuivat onnettomuuden ja huolten painon alla,

40 niin hän, joka vuodattaa ylenkatsetta ruhtinasten päälle ja panee heidät harhailemaan tietömissä autiomaissa,

41 hän kohotti köyhän kurjuudesta ja teki suvut suuriksi kuin lammasmaumet.

42 Oikeamieliset näkevät sen ja riemuitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tulla suunsa.

43 Joka viisas on, se ottakoon näistä vaarin ja ajatelkoon Herran armotekoja.

Ps. 108:8–14 (H1 231G)

8 Jumala on puhunut pyhäkössänsä. Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

9 Minun on Gilead, ja minun on Manasse; Efraim on minun pääni suojus, Juuda minun valtikkani.

10 Moab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni, minä riemuitsen Filistean maasta.

11 Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin?

12 Etkö sinä, Jumala, hyljännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme kanssa!

13 Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten apu.

14 Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

Ps. 109:22–31 (H1 231H)

22 Sillä minä olen kurja ja köyhä, ja sydämeni on haavoitettu minun rinnassani.

23 Minä katoan pois kuin pitenevä varjo, minut pudistetaan pois kuin heinäsiirikka.

24 Polveni horjuvat paastoamisesta, ja minun ruumiini on laihtunut lihattomaksi.

25 Minä olen joutunut heidän herjattavakseen, minut nähdessään he nyökyttävät päätänsä.

26 Auta minua, Herra, minun Jumalani, pelasta minut armosi jälkeen;

27 ja he saakoot tuta, että tämä on sinun kätesi, että sinä, Herra, sen teit.

28 Jos he kiroavat, siunaa sinä, jos he nousevat, joutukoot häpeään, mutta palvelijasi saakoon iloita.

29 Olkoon häväistys minun vainoajieni pukuna, verhotkoon heitä heidän häpeänsä niin kuin viitta.

30 Minä suullani kiitän suuresti Herraa, ja monien keskellä minä ylistän häntä.

31 Sillä hän seisoo köyhän oikealla puolella pelastaakseen hänet niistä, jotka hänet tuomitsevat.